

PLANY WYNIKOWE
W ZAKRESIE III KLASY LICEUM ORAZ IV TECHNIKUM
OPRACOWANE NA PODSTAWIE MATERIAŁÓW KATECHETYCZNYCH

Jestem świadkiem Chrystusa w rodzinie
Z SERII DROGI ŚWIADKÓW CHRYSYTA

Plany wynikowe zostały skonstruowane z uwzględnieniem zakresu programowego III klasy liceum oraz IV technikum. Na podstawie programu dokonano analizy materiału i opracowano propozycję wymagań. Mają one charakter syntetyczny (bez wnikania w szczegóły). Przedstawiona propozycja wymagań w postaci tabelarycznej pozwala wstępnie ocenić hierarchię wymagań ze względu na cele i materiał.

Wyjaśnienia układu i treści tabeli:

1. Temat lekcji; pierwszy wpisywany do dziennika lekcyjnego, drugi do zeszytu ucznia.
2. **Wymagania podstawowe** obejmują wiadomości i umiejętności stosunkowo łatwe do opanowania, najpewniejsze naukowo, całkowicie niezbędne w dalszej nauce, bezpośrednio użyteczne.
3. Taksonomia celów nauczania (B. Niemierko, K. Ciżkowicz, J. Ochenduszko) poprzez zastosowanie czasowników operacyjnych z wyszczególnieniem poziomów:
 - wiadomości: zapamiętane (oznaczone literką A) i zrozumiane (oznaczone literką B);
 - umiejętności: stosowanie wiadomości w sytuacjach typowych (oznaczone literką C) oraz stosowanie wiadomości w sytuacjach problemowych (oznaczone literką D).

Informacje kolumny 3 odnoszą się do wymagań podstawowych.

4. **Wymagania rozszerzone** obejmują wiadomości i umiejętności umiarkowanie trudne do opanowania, w pewnym stopniu hipotetyczne, przydatne, bezpośrednio użyteczne oraz dopełniające; trudne do opanowania, twórcze, wyspecjalizowane, z dala od bezpośredniej użyteczności.
5. Taksonomia celów nauczania (B. Niemierko, K. Ciżkowicz, J. Ochenduszko) poprzez zastosowanie czasowników operacyjnych z wyszczególnieniem poziomów:
 - wiadomości: zapamiętane (oznaczone literką A) i zrozumiane (oznaczone literką B);
 - umiejętności: stosowanie wiadomości w sytuacjach typowych (oznaczone literką C) i stosowanie wiadomości w sytuacjach problemowych (oznaczone literką D).

Informacje z kolumny 5 odnoszą się do wymagań rozszerzonych.

SEMESTR I

I. Wędrując ku dorosłości

1. Temat	2. Wymagania podstawowe	3.	4. Wymagania rozszerzone	5.
1. Rozeznawanie uwarunkowań dorosłego życia. (Dorosłe życie).	– rozwija swoją refleksję nad przyszłością; – wykazuje, co znaczy być odpowiedzialnym za swoje życie.	A B	– wyjaśnia związek: być dorosłym znaczy być odpowiedzialnym za siebie i innych; – planuje własną przyszłość.	C D
2. Wspieranie rozumienia siebie i innych. (Zrozumieć człowieka).	– wyszczególnia, co należy zrobić, by rozumieć siebie; – analizuje sentencję św. Augustyna o spoczynku serca w Bogu.	C D	– interpretuje, dlaczego w Chrystusie człowiek odnajduje własną wielkość; – podejmuje odpowiedzialność za rozumienie siebie.	A B
3. Rozpoznawanie wezwania do świętości. (Wezwani do świętości).	– informuje, dlaczego Maryja jest wzorem świętości; – interpretuje, na czym polega powszechne powołanie do świętości.	A C	– wyjaśnia, na czym polega świętość; – uzasadnia, dlaczego świętość jest udziałem w życiu Boga.	B D

II. Ty ścieżki życia mi ukazesz

4. Odkrywanie, że miłość do Boga jest największym przykazaniem. (Będziesz miłował Pana, Boga swego).	– uzasadnia, dlaczego miłość jest najważniejsza; – przedstawia, na czym polega czynna miłość Boga.	D B	– opisuje, w jakim znaczeniu miłość jest wiernością przymierzu z Bogiem; – interpretuje związek: rozwijanie miłości do Boga i moralność chrześcijanina.	A C
5. Odkrywanie wymiarów miłości bliźniego. (Będziesz miłował bliźniego).	– definiuje, kto jest naszym bliźnim; – charakteryzuje, na czym polega miłość bliźniego według nauczania Jezusa.	A C	– określa, co mówi Jezus o miłości bliźniego w Kazaniu na Górze; – analizuje własną miłość wobec bliźnich.	B D
6. Ukazywanie wartości miłości własnej. (Kochać samego siebie).	– określa, na czym polega miłość własna; – przyjmuje odpowiedzialność za właściwą relację z bliźnimi.	B D	– wymienia postawy przeciwne miłości własnej; – charakteryzuje autentyczną miłość siebie.	A C

7. Wspomaganie codziennego życia miłością. (Codzienne życie miłością).	– interpretuje, dlaczego myślenie o przyszłości jest miarą miłości; – opisuje przykłady osób z potwierdzoną przez Kościół praktyką miłości w życiu.	C B	– wylicza, na czym polega codzienne życie miłością; – analizuje polecenie Jezusa: <i>miłujcie się wzajemnie</i> ;	A D
8. Motywowanie troski o postawę świętości. (Święci na co dzień).	– podkreśla, dlaczego mamy być świętymi; – analizuje środki konieczne do osiągnięcia świętości.	A D	– przekonuje, że powołanie realizuje się w codzienności; – przyjmuje odpowiedzialność za własną świętość.	B C

III. Zbudować dom na skale

9. Rozpoznawanie źródła godności człowieka i jego zagrożen. (Godność osoby).	– definiuje pojęcie <i>godność człowieka</i> ; – charakteryzuje, co stanowi o godności człowieka.	A C	– porównuje zależność grzech, a godność człowieka; – uzasadnia, dlaczego chrześcijańskie rozumienie wolności podkreśla naszą godność.	B D
10. Odkrywanie wolności jako wyrazu godności człowieka. (Wolność wyrazem godności człowieka).	– wskazuje założenia chrześcijańskiej nauki o wolności; – dowodzi związek Dekalogu i wolności.	B D	– definiuje pojęcie wolności; – porównuje wolność w odniesieniu do godności człowieka i bez odniesienia do godności człowieka.	A C
11. Rozpoznawanie wartości moralnej czynów i uczuć ludzkich. (Moralność czynów i uczuć ludzkich).	– uzasadnia obiektywne kryteria moralnej oceny czynów i uczuć człowieka; – wyjaśnia, dlaczego czyny człowieka podlegają ocenie moralnej.	D B	– analizuje, dlaczego ludzkie uczucia i doznania nie są ani dobre ani złe; – wymienia, kiedy uczucia nabierają wartości moralnej.	C A
12. Dostrzeganie zobowiązującej wartości sumienia. (Sąd sumienia).	– definiuje, czym jest sumienie; – przekonuje, jakie są możliwości kształtowania sumienia.	A C	– opisuje, co znaczy być człowiekiem sumienia; – dowodzi, do czego prowadzą zaniedbania w zakresie posłuszeństwa sądom sumienia.	B D
13. Rozznawanie zobowiązującego daru płciowości. (Kobieta i mężczyzna).	– opisuje, jak na płciowość człowieka powinien patrzeć człowiek wierzący; – analizuje, na czym polega zróżnicowanie i komplementarność płciowa.	B D	– uzasadnia konieczność łączenia własnej płciowości z wartościami religijnymi; – akceptuje i formuje własną płciowość.	A C

14. Wspomaganie odpowiedzialności za dar czystości. (Czystość – dar i zadanie).	– podkreśla naukę Kościoła na temat czystości; – uzasadnia, dlaczego czystość jest i darem, i zadaniem.	A C	– potrafi dowieść, że czystość to osiągnięcie integracji osobowej; – streszcza naukę Kościoła na temat czystości.	D B
15. Dostrzeganie wartości życia rodzinnego. (Rodzina drogą człowieka).	– wyjaśnia konieczność bycia dla rodziny; – uzasadnia, dlaczego człowiek może realizować swoje człowieczeństwo oraz zbawiać siebie i innych w rodzinie.	B D	– przekonuje, dlaczego Kościół w swoim nauczaniu tak wielką wagę poświęca rodzinie; – wylicza fundamentalne wartości rodziny.	C A

IV. Jeśli myślisz o małżeństwie

16. Dostrzeganie wartości cywilizacji miłości. (Cywilizacja miłości).	– definiuje termin <i>cywilizacja miłości</i> ; – interpretuje, dlaczego w świecie współistnieje dobro i zło.	A C	– rozróżnia wartość cywilizacji miłości; – analizuje, dlaczego rodzina jest podstawowym środowiskiem budowania cywilizacji miłości.	B D
17. Wspomaganie tworzenia cywilizacji miłości. (Jak budować cywilizację miłości?).	– wyjaśnia potrzebę prośby Boga o pomoc; – uzasadnia, na czym polega chrześcijańska wizja świata.	B D	– określa propozycje Boga w realizacji cywilizacji miłości; – wylicza cechy <i>cywilizacji miłości</i> .	C A
18. Odkrywanie dynamizmu miłości. (Dynamizm miłości).	– określa konieczność korzystania z rozumu w rozwoju człowieczeństwa; – wylicza, w czym wyraża się podobieństwo człowieka do Boga.	C A	– analizuje, na czym polega dynamizm rozwojowy człowieka; – interpretuje wartość miłości małżeńskiej.	D B
19. Rozwijanie odpowiedzialności za dar płci i płodności. (Poznaj i zaakceptuj siebie).	– wskazuje wartości związane z płciowością człowieka; – analizuje stwórczy zamysł płodności.	B D	– przekonuje, dlaczego płciowość i płodność to dary i zadania; – rozwija odpowiedzialność za własny dar płodności.	C A
20. Wspomaganie akceptacji naturalnych praw płodności. (W zgodzie z naturą).	– wyjaśnia, na czym polega naturalne planowanie rodziny; – opowiada, jak człowiek wierzący powinien podchodzić do kwestii przekazywania życia.	C A	– uzasadnia, na czym polega zło antykoncepcji; – przyjmuje chrześcijańską odpowiedzialność za wybór współmałżonka.	D B

21. Pomoc w zrozumieniu istoty i wartości naturalnego planowania rodziny. (Naturalne planowanie rodziny).	– analizuje, na czym polega świadome rodzicielstwo; – wyjaśnia, dlaczego wybór życiowego partnera jest tak ważny.	D B	– przyjmuje naukę Kościoła związaną z naturalnym planowaniem rodziny; – akceptuje naturalne prawa rządzące płodnością.	A C
22. Poznawanie przyszłych zadań rodzicielskich. (Być rodzicem).	– charakteryzuje, na czym polega odpowiedzialne rodzicielstwo; – wylicza fundamentalne zadania rodziców.	C A	– analizuje zadania małżeńskie i rodzicielskie określone w nauce Chrystusa; – rozróżnia zadania rodzicielskie.	D B
23. Doskonalenie motywów świadomego rodzicielstwa. (Owoc miłości).	– uzasadnia, dlaczego w Kościele organizowane jest przygotowanie do zawarcia sakramentu małżeństwa; – streszcza, na czym polega świadome rodzicielstwo.	D B	– wylicza, jakie powinny być motywy decyzji o wydaniu na świat potomstwa; – wyjaśnia, dlaczego młodym ludziom dobrze przygotowanym do życia rodzinnego udaje się to na ogół lepiej niż innym.	A C
24. Dostrzeganie konieczności przygotowania do małżeństwa i rodziny. (Spojrzenie w przyszłość).	– przedstawia system przygotowania do małżeństwa obowiązujący w diecezji; – uzasadnia wartość małżeństwa i świadomego rodzicielstwa.	A C	– charakteryzuje naukę objawioną w sprawach małżeństwa i rodziny; – analizuje cel i założenia kursów przedmałżeńskich organizowanych przez Kościół.	B D
25. Rozwijanie cywilizacji miłości. (Dekalog cywilizacji miłości).	– uzasadnia konieczność akceptacji moralności chrześcijańskiej; – uczestniczy w rozwijaniu cywilizacji miłości.	D B	– rozwija dyspozycje odpowiedzialnego założenia rodziny; – wylicza zasadnicze przesłania <i>cywilizacji miłości</i> .	C A

V. Co Bóg złączył, tego człowiek niech nie rozdziela

26. Odkrywanie zamysłu Boga wobec małżeństwa (Małżeństwo w zamyśle Bożym).	– określa, na jakiej podstawie Kościół naucza, że małżeństwo jest nierozzerwalne; – wyjaśnia cechy charakterystyczne małżeństwa.	C A	– opisuje, jakie Bóg ma zamiary wobec małżeństwa, jakie stawia mu zadania i cele; – uzasadnia, na czym polega zgodność małżeństwa z zamiarem Boga;	B D
27. Poznawanie wartości sakramentu małżeństwa. (Sakrament małżeństwa).	– potrafi dowieść, dlaczego małżeństwo jest sakramentem; – wskazuje na dar Boga w miłości małżeńskiej.	D B	– rozwija dary wspomagające pomyślność małżeńską; – wymienia naukę o małżeństwie przedłożoną w KKK.	C A

28. Ukazywanie miłości małżeńskiej jako daru Boga. (Miłość małżeńska darem Boga).	– wyjaśnia, na czym polega autentyczna miłość małżeńska; – przyjmuje odpowiedzialność za dochowanie wierności przysięgu małżonkowi.	A C	– wyjaśnia potrzebę dobrego przygotowania do przyjęcia miłości małżeńskiej; – analizuje postawy przeciwne miłości małżeńskiej.	B D
29. Odkrywanie zadań wynikających z miłości małżeńskiej. (Miłość małżeńska jako zadanie).	– opisuje, na czym polega miłość, wierność i uczciwość małżeńska; – analizuje zadania miłości małżeńskiej.	B D	– wylicza, co powinno charakteryzować przeżywanie miłości małżeńskiej; – wyjaśnia potrzebę otwartości małżonków na zrodzenie potomstwa.	A C
30. Dostrzeganie zagrożeń życia małżeńskiego. (Zagrożenia życia małżeńskiego).	– wylicza zagrożenia życia małżeńskiego; – wyjaśnia, dlaczego przestrzeganie prawa Bożego warunkuje pomyślność małżeńską.	A C	– wskazuje możliwości życia religijnego osób żyjących w związkach niesakramentalnych; – analizuje nauczanie Kościoła w zakresie wykroczenia małżonków przeciw jedności i wierności małżeńskiej.	B D

SEMESTR II

VI. Pozwólcie dzieciom przyjść do Mnie

31. Wspieranie chrześcijańskiego stylu życia w rodzinie. (Rodzina chrześcijańska).	– charakteryzuje, jaka jest specyfika rodziny chrześcijańskiej; – wymienia wartości rodziny w wymiarze społecznym.	C A	– interpretuje, w jaki sposób rodzina staje się uczestnikiem posłannictwa Kościoła; – analizuje rolę rodziny dla człowieka, społeczeństwa i Kościoła.	B D
32. Rozoznaczanie powołania do macierzyństwa i ojcostwa. (Powołanie do macierzyństwa i ojcostwa).	– uzasadnia, w jaki sposób funkcjonowanie rodziny wpływa na życie społeczne; – zastanawia się nad własnym przygotowaniem do roli rodzica.	D B	– opisuje, w czym przejawia się macierzyństwo i ojcostwo w zamyśle Stwórcy; – wyjaśnia, dlaczego być ojcem i matką to realizować swoje życiowe powołanie.	C A
33. Odkrywanie uwarunkowań wychowywania dzieci. (Wychowanie dzieci).	– opisuje, w czym wyraża się świadome rodzicielstwo; – wyjaśnia, dlaczego rodzina posiada naturalne prawo do wychowania dzieci.	A C	– uzasadnia, na czym polega wychowanie dzieci w rodzinie chrześcijańskiej; – rozpoznaje zadania, które Kościół wyznacza rodzinie funkcjonującej w społeczeństwie.	D B

34. Motywowanie do służby życiu. (Służba życiu).	– określa, czym powinni charakteryzować się rodzice – wychowawcy; – uzasadnia troskę Kościoła o rodziny.	B D	– wyjaśnia funkcje rodziny; – podkreśla, na czym polega służba życiu.	C A
35. Poznawanie roli rodziny w społeczeństwie. (Rodzina i społeczeństwo).	– charakteryzuje naukę Kościoła na temat niepłodności; – opisuje, jakie jest stanowisko Kościoła wobec zapłodnienia <i>in vitro</i> .	C A	– opisuje, na czym polega duchowa adopcja. – analizuje rolę rodziny w społeczeństwie.	B D

VII. Bądźcie poddani sobie, kierując się nawzajem bojaźnią Chrystusa

36. Umacnianie rodzinnej wspólnoty życia i miłości. (Wspólnota życia i miłości).	– wyjaśnia, kiedy rodzinę możemy nazwać wspólnotą życia i miłości; – wskazuje, jaką misję realizuje Jezus w rodzinie.	A C	– analizuje, jaką rolę pełni Jezus w rodzinie chrześcijańskiej; – podejmuje wysiłek, by jego rodzina była wspólnotą życia i miłości.	D B
37. Postrzeganie rodziny jako wspólnoty zbawiającej. (Rodzina w życiu i misji Kościoła).	– opisuje, jakie religijne zadania ma do spełnienia rodzina; – dowodzi, w jaki sposób rodzina chrześcijańska uczestniczy w posłannictwie Kościoła.	B D	– definiuje, dlaczego rodzinę nazywamy wspólnotą zbawiającą; – wyjaśnia zadania rodziny w całokształcie zadań Kościoła.	A C
38. Tworzenie wspólnoty rodziny wierzącej i ewangelizującej. (Rodzina – wspólnota wierząca i ewangelizująca).	– opisuje, w jakich uwarunkowaniach możemy mówić o rodzinie jako wspólnocie wierzących; – podkreśla wartość praktyki sakramentalnej w życiu rodziny.	C A	– stwierdza, na czym polega postęga ewangelizacji w rodzinie; – uzasadnia, na czym polega funkcja prorocka i kapłańska rodziców.	B D
39. Tworzenie wspólnoty dialogu z Bogiem. (Wspólnota dialogu z Bogiem).	– przedstawia, czym jest codzienna modlitwa rodziny; – analizuje, w czym wyraża się przykład wiary rodziców.	B D	– wyjaśnia, co zmienia się w rodzinie, kiedy podejmuje ona w relacje z Bogiem; – definiuje, co znaczy, że rodzina jest sanktuarium Kościoła.	C A
40. Budowanie domowego sanktuarium Kościoła. (Domowe sanktuarium Kościoła).	– wyjaśnia, co znaczy, że rodzina jest sanktuarium Kościoła; – opowiada, jaka powinna być codzienna relacja rodziny z Bogiem	C A	– podkreśla wartość rodziny w roli sanktuarium domowego; – uzasadnia, dlaczego małżeństwo jest szczególnie miejscem spotkania z Bogiem.	B D

41. Doskonalenie wspólnoty w służbie człowieka. (Wspólnota w służbie człowieka).	– określa, jaka jest rola człowieka w rozwiązywaniu konfliktów; – wymienia cechy właściwej komunikacji.	C A	– analizuje, w czym przejawia się umacniająca wartość konfliktu; – opisuje zasady rozwiązywania konfliktów.	D B
42. Pogłębienie znajomości życia i misji Świętej Rodziny. (Życie i misja Świętej Rodziny).	– uzasadnia, dlaczego Święta Rodzina stawiana jest chrześcijanom za wzór; – charakteryzuje życie Świętej Rodziny.	D B	– opisuje, co powinno charakteryzować życie rodzin chrześcijańskich, dla których wartością jest naśladowanie Świętej Rodziny; – wylicza, w czym możemy naśladować Rodzinę Świętą z Nazaretu.	C A

VIII. Liturgia domowego Kościoła

43. Wspomaganie pełniejszego rozumienia chrztu i Eucharystii. (Wspominając chrzest i Eucharystię).	– opisuje, co wnoszą sakramenty w życie człowieka; – rozwija dary sakramentalne.	A C	– uzasadnia, dlaczego bez wiary nie jesteśmy w stanie zrozumieć obdarowania w sakramentach; – określa, co jest najważniejsze w sakramentach.	D B
44. Przypomnienie darów i zadań związanych z bierzmowaniem. (Wspominając bierzmowanie).	– wyjaśnia, czym jest sakrament bierzmowania; – relacjonuje, jaki związek posiada sakrament bierzmowania z Zesłaniem Ducha Świętego.	B D	– pełni zadania wynikające z przyjętego sakramentu bierzmowania; – wylicza, co sprawia sakrament bierzmowania.	C A
45. Pogłębienie refleksji nad wartością sakramentu małżeństwa. (Wspominając sakrament małżeństwa).	– przedstawia religijne aspekty małżeństwa; – opisuje, czym jest małżeństwo w zamyśle Stwórcy;	A C	– wyjaśnia wartości sakramentu małżeństwa; – analizuje religijny sens obchodzenia jubileuszu czy rocznicy małżeństwa.	B D
46. Refleksja nad powołaniem do życia konsekrowanego. (Powołanie kapłańskie w rodzinie).	– opisuje, czym jest powołanie do życia konsekrowanego; – przyjmuje odpowiedzialność za własną drogę życia.	B D	– podkreśla wartość życia konsekrowanego; – uzasadnia, dlaczego kapłaństwo jest godnością, przywilejem i służbą.	A C
47. Wspomaganie chorych i cierpiących. (Cierpienie i choroba w rodzinie).	– uczestniczy w pomocy chorym i cierpiącym; – opowiada, jak chrześcijanin powinien traktować chorobę w rodzinie.	C A	– przedstawia łaski sakramentu namaszczenia chorych; – uzasadnia naukę Kościoła na temat postawy	B

		chrześcijan wobec choroby i cierpienia.	D
48. Dostrzeganie wartości modlitwy różańcowej. (Różaniec modlitwą rodzin).	– przedstawia sposób odmawiania różańca; – dowodzi wartość modlitwy różańcowej.	B – wyjaśnia sens teologiczny modlitwy różańcowej; D – interpretuje, dlaczego Jan Paweł II nazywa różaniec modlitwą rodzin.	C A
49. Rozumienie Adwentu jako radosnego oczekiwania na Boże Narodzenie. (Przeżywając Adwent).	– określa chrześcijańskie wymiary Adwentu; – wyjaśnia etymologię słowa Adwent.	C – określa, po co każdego roku obchodzimy Adwent; A – analizuje treści liturgiczne Adwentu.	B D
50. Uwrażliwienie na chrześcijański wymiar świętowania Narodzenia Pańskiego. (Świętując Narodzenie Pańskie).	– analizuje, jakie znaczenie posiada wspólne przeżywanie świąt Bożego Narodzenia; – opisuje, na czym powinno polegać religijne obchodzenie świąt Bożego Narodzenia.	D – przedstawia, jak chciałby świętować Boże Narodzenie w swojej przyszłej rodzinie; B – uczestniczy w chrześcijańskich obchodach Bożego Narodzenia.	C A
51. Uświadamianie znaczenia Wielkiego Postu. (Czas oczyszczenia).	– przedstawia cechy charakterystyczne wielkiego postu; – wyjaśnia, jaki jest sens corocznie przeżywanego czasu Wielkiego Postu.	A – potrafi udowodnić, dlaczego Wielki Post jest szczególnie ważnym czasem pracy nad sobą i otwarcia się na potrzeby drugiego człowieka; C – opisuje Wielki Post jako czas przygotowania na święta wielkanocne.	D B
52. Ukazanie chrześcijańskiego sensu śniadania wielkanocnego. (Przy wielkanocnym stole).	– potrafi w chrześcijańskim stylu celebrować śniadanie wielkanocne; – uzasadnia wartość rodzinnego świętowania.	B – opisuje, jakie jest religijne znaczenie symboliki poświęcania pokarmów wielkanocnych; D – rozwija własne liturgiczne zaangażowanie.	A C
53. Wspomaganie chrześcijańskiego przeżywania niedzieli. (Wspominając zmartwychwstanie Jezusa).	– opisuje, w jaki sposób przeżywa własną niedzielę; – definiuje, czym jest <i>Dzień Pański</i> .	C – uzasadnia, dlaczego niedziela jest dniem tożsamości chrześcijanina; A – wskazuje związek Chrystusa i przeżywania niedzieli.	D B
54. Motywowanie zawierzenia się sercu Jezusowemu. (Zawierając się sercu Jezusowemu).	– uzasadnia, dlaczego czcimy Serce Jezusa; – przedstawia historię kultu Serca Pana Jezusa.	D – zawiera się Sercu Jezusa; B – opisuje, dlaczego czcimy Serce Jezusa.	C A
55. Wspomaganie zawierzenia swojego życia Maryi. (Oddając się sercu Maryi).	– potrafi wyjaśnić, dlaczego chrześcijanie oddają cześć Maryi; – rozwija kult Maryi.	D – wyjaśnia, na czym polega istota pierwszych sobót miesiąca; B – zawiera swoje życie Maryi.	A C

Poradnik metodyczny do nauczania religii rzymskokatolickiej
według podręcznika nr AZ-43-01/1-1 zgodnego z programem nauczania numer AZ-4-01/1

Recenzenci: ks. dr Tadeusz Kocór, ks. dr Marian Zajęc

REDAKTORZY TOMU

ks. Andrzej Hajduk SJ, s. Anna Waiulik CSFN

ZESPÓŁ AUTORÓW

Kierownik – ks. Zbigniew Marek SJ (Kraków)

Marek Babik (Kraków)	Anna Królikowska (Kraków)
Marta Babik (Kraków)	ks. Dariusz Kwiatkowski (Kalisz)
Agnieszka Banasiak (Katowice)	ks. Tomasz Lenczewski (Kalisz)
ks. Tadeusz Biały (Przemysł)	Małgorzata Mendyk (Legnica)
ks. Krzysztof Biel SJ (Kraków)	ks. Marek Mendyk (Legnica)
ks. Marcelli Coggiel (Katowice)	Ewa Miśkowiec (Kraków)
ks. Ryszard Czekalski (Płock)	ks. Tadeusz Pannó (Kraków)
ks. Stanisław Dziekoński (Łomża)	ks. Grzegorz Puchalski (Elbląg)
Małgorzata Figula (Ostrowiec Świętokrzyski)	ks. Robert Sarek (Paradyż)
ks. Leszek Filipek (Kraków)	Stefan Sulński (Kraków)
Grażyna Foksa (Elbląg)	Małgorzata Suska (Kraków)
ks. Andrzej Hajduk SJ (Kraków)	ks. Stanisław Twarowski SJ (Warszawa)
ks. Witold Jedynak (Przemysł)	s. Anna Waiulik CSFN (Kraków)
ks. Krzysztof Kantowski (Koszalin)	Aneta Żurek (Kraków)
Renata Komurka (Kraków)	

Redakcja: A. Komurka, A. Królikowska

Projekt okładki: Tomasz Prądzich

Nihil obstat: Przełożony Prowincji Polski Południowej Towarzystwa Jezusowego
ks. Krzysztof Dyrek SJ, Kraków, 5 maja 2004 r., l.dz. 160/04

© Wydawnictwo WAM • Księża Jezuiti, Kraków 2004

© Wyższa Szkoła Filozoficzno-Pedagogiczna IGNATIANUM w Krakowie, 2004

© Studio INIGO – CD – 2004

ISBN 83-7318-359-0 (WAM)

ISBN 83-89631-14-8 (WSP-P)

WYDAWNICTWO WAM

ul. Kopernika 26; 31-501 Kraków

tel. (012) 62 93 200; fax 429 50 03; e-mail: wam@wydawnictwomam.pl

DZIAŁ HANDLOWY

tel. (012) 62 93 254; 62 93 255; 62 93 256; 423 75 00; fax (012) 430 32 10;

e-mail: handel@wydawnictwomam.pl

Zapraszamy do naszej KSIĘGARNI INTERNETOWEJ:

<http://WydawnictwoWam.pl>

Wszelkie prawa zastrzeżone. Bez pisemnej zgody wydawcy
nie można do podręcznika tworzyć żadnych materiałów pomocniczych.